

ABSTRAKT K DIPLOMOVÉ PRÁCI NA TÉMA ÚJMA NA ZDRAVÍ JAKO ZÁSAH DO OCHRANY OSOBNOSTI PODLE § 11 AN. OZ

Tato práce pojednává o újmě na zdraví jako zásahu do ochrany osobnosti v právním řádu České republiky, a to především se zaměřením na poskytování satisfakce za takto vzniklou újmu, neboť to, jaké nároky ze způsobené újmy na zdraví poškozené osobě plynou a jak jsou v občanském zákoníku upraveny, nebylo dlouhou dobu v teorii a praxi vykládáno jednotně. Uvádí, jaké jsou ústavní základy ochrany osobnosti a ochrany zdraví a jaká je zákonná úprava, a následně v kontextu ústavních základů za pomoci dostupné soudní judikatury a odborné literatury vykládá zákonná ustanovení týkající se újmy na zdraví jako zásahu do ochrany osobnosti.

Dále se práce věnuje otázce, zda lze nároky plynoucí ze způsobené újmy na zdraví jakkoliv limitovat, ať už cestou zákona, či případně podzákonného předpisu, neboť z hlediska základních práv a svobod může být výše satisfakce určována výhradně na základě uvážení soudu. Tento spor přitom nebyl doposud v teorii ani soudní praxi vyřešen. Práce proto nabízí argumenty, ze kterých lze vycházet při posuzování ústavnosti takové limitace náhrad poskytovaných při vzniku újmy na zdraví.

Vzhledem k tomu, že Parlament České republiky přijal nový občanský zákoník (publikovaný ve Sbírce zákonů jako zák. č. 89/2012 Sb.), který bude účinný od 1.1.2014 a zcela nahradí stávající zákonnou úpravu, reflektuje tato diplomová práce rovněž změny v pojetí ochrany osobnosti a náhrady za újmu vzniklou zásahem do osobnostních práv, tedy i do práva na ochranu zdraví. Věnuje se přitom především vztahu pojmů škoda a nemajetková újma v pojetí nového občanského zákoníku a systému náhrady nemajetkové újmy způsobené poškozením zdraví. Koncepční změna náhrad za způsobenou újmu na zdraví je přitom zcela zásadní, protože opouští dosavadní regulaci přiznávání výše náhrady za vzniklou nemajetkovou újmu na zdraví a napříště ponechává určení výše náhrady výhradně na uvážení soudu.